

יום ה', ו' באדר ב' תשס"ח (13 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"מה-לך נרדם...?" [יונה א' 6]

היום, **ו' באדר ב'** תשל"ח [15.3.1978], לפני 30 שנה, **פתח צה"ל במבצע 'ליטאני'** שנועד להרוס את תשתית של המחבלים בדרום לבנון.

[חשוב לזכור שמבצע ליטאני, שבא כתגובה לפיגוע טרור בלב המדינה (צומת הקאנטרי קלאב), היה מערכה שאינה דומה בהיקפה וסוג האויב אתו התמודד צה"ל בשנת 2006 - אז פעלו אש"ף, השמאל הלבנוני, ארגון אמל ובמידה פחותה הצבא הסורי.]

מבצע ליטאני היה מבצע צבאי נרחב שניהלה ישראל בדרום לבנון, ואשר ארך 6 ימים. ישראל פתחה במבצע ב-15 במרס 1978, בתגובה על סדרה של מתקפות טרור, שבשיאן היתה חטיפת "אוטובוס הדמים" על כביש החוף בישראל 4 ימים לפני-כן, בשבת, ב-11 במרס 1978. במהלך המבצע נכנס צה"ל ללבנון עד קו הנהר ליטאני. מטרת המבצע היתה לפגוע בבסיסים הרבים שהקים ארגון המחבלים הפלשתינאי אש"ף בדרום לבנון, וכך למנוע מתקפות טרור נוספות ולהבטיח שקט בגבול בין ישראל ללבנון.

בתחילת המבצע נתקל צה"ל בהתנגדות, וההתקדמות היתה איטית. לאחר כניעתם של העיירה תבנין ועוד כמה כפרים, נחלשה מאוד ההתנגדות, ובכפרים רבים התושבים ואנשי אש"ף עזבו לפני שצה"ל נכנס לתוכם. במקור לא תוכנן שצה"ל ייכנס לעומק לבנון עד הליטאני, אך ההתנגדות החלשה להתקדמות הכוחות והרצון להשיג הישגים לפני כניסת כוח הפיקוח של האו"ם, הניעה את הממשלה [תחת ראש ממשלת **בגין** מג] להורות לצה"ל להתקדם עד הליטאני. ב-21 במרס החל צה"ל בנסיגה חזרה, אך בפועל הנסיגה נמשכה עד ה-31 ביוני, והושלמה עם כניסתו של כוח יוניפיל של האו"ם לדרום לבנון.

במהלך מבצע ליטאני נמנע צה"ל מלהיכנס ל**צור** ולמחנה הפליטים **אל-רשידיה**, הצמוד אליה, כדי להימנע מאבידות בין חייליו ומפגיעה באזרחים המקומיים, אף שהיו שסברו שכדי להשיג את מטרות המבצע יש לכבוש את צור, שבה התבצרו המחבלים. למרות זאת, במהלך המבצע ובעקבותיו, ישראל היתה מטרה לביקורת קשה של מדינות העולם על הפגיעה באזרחים ועל הפיכת תושבי דרום לבנון לפליטים.

לאחר המבצע, עם הקמת צד"ל וכניסת כוח יוניפיל, ארגוני הטרור הפלשתינאים נדחקו לכאורה אל מעבר לנהר הליטאני, אך יש הטוענים שהמבצע ואופן ניהולו גרמו להגברת ההשפעה של סוריה בלבנון, ולא מנעו את פעולות האיבה מצד ארגוני הטרור הפלשתינאים. פעולות אלה נמשכו הן בישראל והן בארצות אחרות בעולם, והובילו לבסוף לכניסת ישראל ללבנון בשנת 1982, במלחמה שכונתה "מלחמת שלום הגליל" (מלחמת לבנון הראשונה).
[<http://lib.cet.ac.il/Pages/item.asp?item=14906>]

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."

מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 17 ²⁵	(י-ם): 17 ¹¹	(ת"א): 17 ²⁶	(חיפה): 17 ¹⁷
צאת השבת	(ב"ש): 18 ²⁴	(י-ם): 18 ²³	(ת"א): 18 ²⁵	(חיפה): 18 ²⁵

פרשת השבוע: "ויקרא" \ זכור [ויקרא א' 1 – ה' 26] **יום נעים ושבת שלום ומבורך!**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של **כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם** בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום ה', ו' באדר ב' תשס"ח (13 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הרהורים ומחשבות...

ראש הממשלה מנחם בגין החל את כהונתו עם ביקורו של נשיא מצרים סאדאת לישראל, ובעקבותיו הסכם "השלום" עם המדינה הערבית הראשונה. שלום זה השלים את נסיגת ישראל משטח חצי-האי סיני, תהליך שלמעשה החל כמה שנים לפני-כן לאחר מלחמת יום הכיפורים.

ראש הממשלה מנחם בגין סיים את כהונתו באמצע מלחמה מתמשכת בלבנון. למרות היות לבנון מדינה ערבית, לאחר קום המדינה היא לא הפגינה עוינות גלויה למדינה היהודית. אדרבה, יחסינו הטובים איתה הגיעו לשיאם בפתיחת הגבול בינינו במה שנקרא "הגדר הטובה", באותן השנים שהקדימו את עליית בגין לשלטון. ובין לילה (כמעט) יחסי ידידות אלו הוחלפו ע"י יחסי אויב – החל ממבצע ליטאני ועד לימינו אנו.

האם יש קשר בין הוויתור על ריבונותינו לבין יחסינו עם הערבים שבתוכם אנחנו חיים?

בשעה שהאוניה עומדת לטבוע, קורא רב החובל ליונה הנביא, "וַיֹּאמֶר לוֹ מֶה-לָּךְ נִרְדָּם קוֹם קְרָא אֶל אֱלֹקֶיךָ אוֹלִי יִתְעַשֶׂת הָאֱלֹקִים לָנוּ וְלֹא נֹאבֵד. " האם אין אנו מוצאים את עצמנו במצב זה? אין לדעת למה פוקדים אותנו אסונות מסוג זה או אחר: "הנסתרות לה' אלוקינו" ואין אנו יודעים את חשבונותיו. אך גם כאשר איננו מבינים את הסיבות למה שקורה, אפשר לקחת דברים אלה ללב וללמוד מהם – עלינו לשנות כיוון. לכל הפחות, להתעורר מה"קונספציות" המטעות אותנו כל-כך...

בעוד שבוע ימים, נחגוג את הצלת עם ישראל מגזירתו הרעה של המן הרשע. הפרת הגזירה נעשתה לא ע"י הפעילות המזויינת שהותרה לנו לעשות, אלא ע"י ציוויה של אסתר המלכה למרדכי: "לֵךְ כָּנוֹס אֶת-כָּל-הַיְּהוּדִים..." [אסתר ד' 16] רק כאשר נבין את הצורך לפעול **ביחד**, שתשרור **השלמה** בינינו, יבינו אויבינו שאינם יכולים לנצח אותנו.

כאשר בונים בית של קלפים, ידוע לנו כי הוצאת אפילו **אחד** הקלפים תביא לידי התמוטטות כל המבנה כולו. כאשר ה' יתברך ברא את האדם, הוא הוציא ממנו איבר אחד – **צלע אחת** – ועשה מזה האשה. עלינו להבין שאם האיש לא ידבק באשתו, אם לא נתחבר אנו לזה שחסר בנו, אזי השלימות חסרה, והמבנה עלול להתמוטט. ה' – בחכמתו הבלתי-נתפסת יודע מה להוציא וכך מלמד אותנו איך לחזק את מבנה הבית, ע"י דבקות איש באשתו. בזה הוא מלמד אותנו גם לקח חשוב איך לבנות עם, ואיך עם יכול לחיות לשלום בארצו. השבת, פרשתנו, הראשונה בחומש השלישי: "ויקרא". ה' קורא לנו להתעורר ולחפש את דרכינו גם אליו, אך האמצעי לזה הוא להשלים עם החסר שבתוכנו...

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכיי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."

מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 17 ²⁵	(י-ם): 17 ¹¹	(ת"א): 17 ²⁶	(חיפה): 17 ¹⁷
צאת השבת	(ב"ש): 18 ²⁴	(י-ם): 18 ²³	(ת"א): 18 ²⁵	(חיפה): 18 ²⁵

פרשת השבוע: "**ויקרא**" \ **זכור** [ויקרא א' 1 – ה' 26] **יום נעים ושבת שלום ומבורך!**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום ה', ו' באדר ב' תשס"ח (13 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבת שלום ומבורך,
ברברה, מרדכי וב"ב

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."

מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום חמישי בשבת

כניסת השבת (ב"ש): 17²⁵ (י-ם): 17¹¹ (ת"א): 17²⁶ (חיפה): 17¹⁷

צאת השבת (ב"ש): 18²⁴ (י-ם): 18²³ (ת"א): 18²⁵ (חיפה): 18²⁵

פרשת השבוע: "ויקרא" \ זכור [ויקרא א' 1 – ה' 26] יום נעים ושבת שלום ומבורך!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.